

politisk, at man ved Afslutningen af dets Behandling grupperer sig politisk. Dette beklager det ærede Medlem, men det ærede Medlem havde jo heller ikke haft Behov at gaa med til en Gruppering som den, der nu formentlig forestaar, thi hvis det ærede Medlem havde ønsket det, ved han meget vel, at Forespørgerne og det Parti, de tilhører, havde været rede til at forhandle med ham om Formen for den Paastand paa Overgang til Dagsorden, som man muligvis maatte stille; havde han ønsket at give sit Bidrag, kunde han i hvert Tilfælde have gjort Forsøget. Endvidere er der jo ingen, der paatvinger det ærede Medlem at gruppere sig til den Side, som han nu gør; han havde al Anledning til ikke at gøre det, forekommer det mig, og saasom den stillede Dagsorden er fuldstændig saglig, og saasom det ærede Medlem mener, at der er Grund til at tage disse Spørgsmaal op til Overvejelse, havde jeg ærlig talt ventet at finde ham paa den anden Side; men gammel Vane er jo svær at aflægge.

Det ærede Medlem Hr. Rode siger, at jeg og derigennem mit Parti fuldt og helt har givet Tilslutning til den Fortolkning af den gældende Valglovs § 1, som nu foreligger. Jeg har udtalt, at denne Fortolkning er i Overensstemmelse med den Fortolkning, som er sket overfor tilsvarende Bestemmelser i tidligere gældende Valglove, men jeg har med det samme tilføjet, at i Valgloven af 29. Marts 1924 findes der i § 7, Stykke 5 og 6, og ganske særlig i Stykke 5, Bestemmelser, som gør det ganske fornødent, at vi faar det Spørgsmaal klart, hvad det er for en Skatteydelse, der betinger Forbliven paa Valglisten ved disses endelige Berigtigelse. Det er dette Spørgsmaal, vi kræver taget op til Overvejelse, og deri synes jeg, det ærede Medlem Hr. Rode særdeles vel kunde have støttet os, saasom jeg ikke tvivler om, at han i og for sig er enig med os deri.

Det ærede Medlem Hr. Rode siger, at i den gældende Valglov staar der som i den tidligere, at Skatten skal være betalt indenfor et bestemt Tidsrum. Ja, det staar der. Skatten skal være betalt, men der staar ikke, hvad det er for en Skat, der skal være betalt. Det ærede Medlem sluttede sig til den Betragtning, at det er den Skat, som er forfalden til Udpantning indenfor det nævnte Tidsrum, medens man i Henhold til § 7, 5te Stykke, bestemt maa gaa ud fra, at det er den Skattegæld, vedkommende Person i det hele taget har til Kommunen. Nu siger det ærede Medlem Hr. Rode, at det er jo ikke saaledes, at man uden videre kan til-

sidesætte sin Skatteforpligtelse, thi det er vist meget ubehageligt ikke at have betalt sin Skat, det fører meget ubehagelige Følger med sig. Ja, det er i og for sig rigtigt, det gør det — for den, der overhovedet besidder noget, hvori Skattemyndighederne kan søge Dækning. For ham er det ubehageligt, for han maa ikke blot betale sin Skat, men ogsaa Renten og Udpantningsgebyret. Men for den Skatteyder, som i det hele taget intet besidder, og som mulig ad andre Veje skal tilvejebringe Skatten for den Tid, det nu maatte passe ham at betale den for af Hensyn til Valgretten, tror jeg nok, man tør sige, at Generne bliver mindre.

Naar saa det ærede Medlem Hr. Rode henviser til, at man i den sidst vedtagne Lov om Skat til Kommunen har indsat Bestemmelser, som netop tilsigter at bidrage til, at en Skatteyder opfylder sin Forpligtelse derigennem, at man for ugifte Skatteydere, som ikke har betalt den dem paalignede Skat, har paalagt Arbejdsgiveren en vis Forpligtelse til Tilbageholdelse af den skyldige Skat, saa er det jo rigtigt. Man bestræber sig for at støtte Kommunen i Arbejdet for at faa Skatterne ind. Men saa er det da i mærkelig Uoverensstemmelse dermed, at man nu synes at ville godkende en Fremgangsmaade, som til syvende og sidst fjerner det Incitament til at foretage Skattebetalingen, som ligger i, at den berører øns Valgret til de kommunale Raad.

Nu siger det ærede Medlem, at det kan jo slet ikke være valgretnsmæssige Grunde, der nu kan foranledige en Skatterestant til at nægte at betale Skat, som er forfalden til Udpantning før Udløbet af 1924; thi, siger det ærede Medlem, den gældende Valglov er jo først vedtaget den 29. Marts, og derfor kan man ikke paa dette Tidspunkt eller senere tænke sig at foretage Manøvrer af skattemæssig Art af Hensyn til Valgretten i Henhold til denne Lov. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at hvis en Person f. Eks. staar i Restance for 1924 med Januar og Juli Kvartaler og tillige for 1923 med Oktober Kvartal, saa vilde det naturlige jo være, naar vedkommende kan præstere et Kvartals Indbetaling, at det var for Oktober Kvartal, der betaltes. Men kan han nu uden videre tilsidesætte sin Skyld for Oktober Kvartal 1923, uden at det i fjerneste Maade valgretnsmæssig skader ham, ja, kan han endogsaa derigennem faa fremmet sine Interesser, saaledes at han bliver opført paa Valglisten for 1924, saa forekommer det mig rigtigt nok, at det er en Praksis i Ly af gældende Bestemmelser, som staar i direkte Modstrid med de Bestræbelser for at støtte